

Sygn. akt V ACa 820/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w G. – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Katarzyna Przybylska (spr.)
Sędziowie:	SA Roman Kowalkowski SO del. Anna Strugała
Protokolant:	sekretarz sądowy Karolina Petruczenko

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w G. na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w (...)

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt I C 334/11

oddala apelację.

Na oryginale właściwe podpisy.

V ACa 820/14

UZASADNIENIE

Powódka J. W. w piśmie procesowym z 22.09.2011r. złożonym w sprawie I C (...) toczącej się przed SR w (...) zażądała zasądzenia od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) odszkodowania w kwocie 120.000 zł w związku z rażącym naruszeniem statutu przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...), naliczeniem i pobieraniem bez podstawy prawnej opłat na różnego rodzaju fundusze, podatek od nieruchomości oraz legalizacje wodomierzy.

W trakcie rozprawy w dniu 14.05.2014r. powódka doprecyzowała swoje żądanie twierdząc, że domaga się zadośćuczynienia w kwocie 120.000 zł za krzywdę wyrządzoną jej przez spółdzielnię wynikającą z pobierania nienależnych lub zawyżonych opłat za użytkowanie lokalu.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy w (...) wyrokiem z 28.05.2014r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania w sprawie. Swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach.

J. W. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. od 13.11.1998 r. W tym samym dniu Spółdzielnia (...) wystawiła powódce przydział lokalu mieszkalnego nr (...) na warunkach lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...).

W dniu 19.04.2001r. powódka wystąpiła do spółdzielni o przekształcenie prawa do zajmowania lokalu z lokatorskiego na spółdzielcze własnościowe. Zgodnie z żądaniem powódki zarząd pozwanej spółdzielni podjął decyzję o przekształceniu prawa lokatorskiego w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Dnia 7.02.2003r. powódka wystąpiła do spółdzielni o ustanowienie odrębnej własności lokalu przez nią zajmowanego. Ponownie wniosek o przekształcenie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu powódka złożyła 31.12.2007r., po czym w dniu 8.01.2008r. otrzymała pismo ze spółdzielni informując, iż realizacja wniosku jest niemożliwa, z uwagi na zaskarżenie do sądu uchwały określającej zasady przekształceń lokali w odrębną własność.

Wytoczone przez J. W. powództwo o ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S. zostało prawomocnie oddalone wyrokiem, jaki Sąd Okręgowy w (...) wydał 23.02.2009r. w sprawie I C (...). Apelację powódki od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny w G. oddalił wyrokiem z 18.09.2009r. wydanym w sprawie I ACa (...). W orzeczeniach obu sądów zwrócono uwagę na fakt, że pozwana posiadała zaległości w opłatach za lokal mieszkalny potwierdzone licznymi wyrokami sądowymi.

W sprawie I C (...) toczącej się przed Sądem Okręgowym w E. powódka J. W. domagała się uchylenia uchwały nr (...) zebrania przedstawicieli członków pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. w przedmiocie sprzedaży nieruchomości niezabudowanej położonej w S. na działce gruntu o pow. 1654 m⁽²⁾, na której to działce znajduje się budynek z mieszkaniem powódki. Roszczenie powódki po rozpatrzeniu tej apelacji przez Sąd Apelacyjny w G. zostało prawomocnie oddalone.

Pomiędzy Spółdzielnią Mieszkaniową (...) a J. W. toczyło się łącznie 6 spraw, z których żadnej powódka nie wygrała, a wszystkie orzeczenia wydane są na korzyść spółdzielni, przy czym szereg z nich dotychczas nie jest prawomocnych, z uwagi na odwołania powódki.

Powódka oskarża wszystkich sędziów w Apelacji G. o korupcję, współpracę ze Spółdzielnią (...), działanie w układzie mafijnym. Nawet orzeczenia Sądu Najwyższego odbiera w przekonaniu, że są one sfalszowane /z powodu ostemplowania pieczętą sporządzoną z kartofla/.

Sąd Okręgowy w swoich rozważaniach wskazał, że w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym roszczenie J. W. nie znajduje żadnego uzasadnienia. Ewentualną podstawę uwzględnienia roszczenia powódki mógł stanowić przepis art. 445 k.c. w związku z art. 444 k.c. lub też art. 23 i 24 k.c. w związku z art. 448 k.c.

W przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanemu może być przyznane odpowiednie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę (art. 445 k.c.), podobnie w razie naruszenia dobra osobistego Sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (art. 448 k.c.).

W obu opisanych przypadkach warunkiem koniecznym przyznania zadośćuczynienia jest jednak niezgodne z prawem działanie osoby/podmiotu/ która wyrządziła krzywdę. Obowiązek wykazania działania niezgodnego z prawem zawsze obciąża osobę która doznała krzywdy.

W ocenie Sądu Okręgowego J. W. obowiązkowi temu nie sprostала, a jej poczucie krzywdy ma charakter wyłącznie subiektywny. Jak przyznała sama powódka pomiędzy nią a Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S. toczyło się szereg

postępowań sądowych jednak wszystkie procesy zakończyły się jej przegraną. Oznacza to, że w żadnej ze spraw Sądy nie stwierdziły działań Spółdzielni które byłyby sprzeczne z prawem.

Bez znaczenia jest fakt, że orzeczenia w znacznej części spraw nie są jeszcze prawomocne z uwagi na działania J. W., która korzystając z przysługujących jej uprawnień proceduralnych takich jak żądanie wyłączenia sędziów czy też kwestionowanie wszystkich bez wyjątku orzeczeń sądu lub przewodniczącego, opóźnia ostateczne załatwienie spraw a tym samym ewentualne wykazanie sprzecznych z prawem działań Spółdzielni.

W sytuacji, gdy powódka nie była w stanie wykazać takich działań Spółdzielni które byłyby sprzeczne z prawem, zbędne w ocenie Sądu I instancji było badanie tak faktu doznania krzywdy jak i jej rozmiaru oraz badanie które dobra osobiste powódki zostały przez pozwaną Spółdzielnię naruszone.

Podstawy prawnej roszczenia J. W. nie mogą stanowić także przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu (art. 405 i nast. k.c.). Powódka nie wykazała, że działania Spółdzielni polegające na obciążaniu jej w wymiarze opłat za lokal odpisami na fundusz remontowy i na legalizację wodomierzy pozbawione są podstawy prawnej. W sprawach o zapłatę jakie pozwana Spółdzielnia wytoczyła powódce, Sądy badały zasadność obciążania powódki także w/w odpisami, jednak przyznały rację Spółdzielni skoro powódka nie wygrała żadnego z tych postępowań. W ocenie Sądu I instancji niczego nie wnoszą do sprawy obszerne pisma procesowe powódki i załączone do tych pism kserokopie artykułów prasowych, orzeczeń i protokołów rozpraw w sprawach innych osób oraz materiały krytykujące działania sędziów czy też sądów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy roszczenie J. W. oddalił, a jednocześnie zasądził na rzecz pozwanej kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 czerwca 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 490). Zwolnienie powódki od kosztów sądowych nie zwalnia bowiem strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Apelację od powyższego orzeczenia wniosła powódka zaskarżając wyrok w całości zarzuciła:

1) nieważność postępowania na podstawie art. 379 pkt 2 k.p.c.

a) ze względu na brak po stronie pozwanej legalnie działających organów Zarządu i Rady Nadzorczej, a tym samym nieważnego z mocy prawa umocowania pełnomocnika pozwanej rady prawnego K. E.,

b) nieważność postępowania – art. 379 pkt 5 k.p.c. poprzez pozbawienie możliwości obrony swoich praw przy pomocy obowiązującego prawa w związku,

- art. 227 k.p.c., art. 228 k.p.c., art. 229 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 234 k.p.c., art. 246 k.p.c., art. 1047 § 1 § 2 k.p.c.

- z przepisami ustawy o własności lokali art. 2, art. 3, art. 5,

- z przepisami ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych art. 17 ze zn. 1, art. 41, art. 42, art. 49¹

- art. 6 k.c., art. 64 k.c., art. 445 k.c., art. 448 k.c.,

- rażące naruszenie prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, art. 49¹ w zw. z art. 64 k.c. w zw. z art. 1047 § 1 § 2 k.p.c. art. 17¹⁴ ust. 1, art. 41 i art. 42 ustawy.

W oparciu o powyższe zarzuty powódka wniosła:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi I instancji z wyłączeniem wszystkich Sędziów Sądu Okręgowego w (...),

ewentualnie

- 2) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa,
- 3) zwolnienie powoda od kosztów sądowych w całości na podstawie art. 113 § 1 k.p.c. w załączeniu oświadczenia o stanie rodzinnym majątku, dochodach i źródłach utrzymania,
- 4) dopuszczenia dowodu z akt postępowania o ustanowienie kuratora dla pozwanej Spółdzielni SM (...) sygn. akt III RNs (...)
- 5) dopuszczenia dowodu z akt postępowania w sprawie sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w E. zaskarżono uchwałę Rady Nadzorczej pozwanej z dnia (...) w sprawie wyboru zarządu pozwanej w osobach T. P., W. B., I. B.. Uchwała ta nie obowiązywała do upływu 6-cio tygodniowego terminu do zaskarżenia oraz po jej zaskarżeniu. T. P., I. B. i W. B. nie są zarządem z tych przyczyn. Sąd Rejonowy w G. uruchomił procedury ustanowienia kuratora dla pozwanej SM (...) w S..

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji oraz wywiedzione na tej podstawie konsekwencje prawne i przyjmuje je za własne.

Odnosząc się do zarzutu nieważności postępowania - naruszenia art. 379 § 2 k.p.c. stwierdzić należy, że nieważność zachodzi w sytuacji, gdy strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo, gdy jej pełnomocnik nie był należycie umocowany.

W ramach dowodów zgromadzonych w sprawie niniejszej przez Sąd I instancji przedstawiono m. in. wyrok z dnia 25 lipca 2008r. w sprawie sygn. akt I C (...), którym Sąd Okręgowy w E. oddalił żądania J. W., a w toku którego to postępowania powódka domagała się m.in. ustalenia, że pozwana spółdzielnia od 1990r. nie posiada zdolności sądowej i procesowej z powodu braku organów osoby prawnej należycie umocowanych. Podniesiony zatem w niniejszej apelacji zarzut był przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego w E., dlatego też Sąd I instancji był w tym zakresie związany rozstrzygnięciem w sprawie sygn. akt I C (...), co wynika z art. 365 k.p.c.

Wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej spółdzielni został prawomocnie oddalony postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) w dacie 19.03.2013r. sygn. akt III RNs (...) oraz postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z 3.07.2015r. sygn. akt X Ca(...). Powódka natomiast nie wykazała w toku postępowania aby Sąd stwierdził wadliwość uchwały Rady Nadzorczej pozwanej z (...) w sprawie wyboru zarządu w osobach T. P., I. B. oraz W. B.. Uchwała powyższa została zaskarżona przez powódkę do Sądu jednakże powództwo zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w E. z 7.10.2014r. w sprawie I C (...).

Nie zasługuje na uwzględnienie kolejny zarzut apelacji – nieważność postępowania oparty na naruszeniu art. 379 pkt 5 k.p.c. Przesłanka nieważności określona w art. 379 pkt 5 kodeksu postępowania cywilnego zachodzi, gdy w wyniku wadliwych czynności procesowych sądu lub strony przeciwnej strona nie mogła brać i nie brała udziału nie tylko w toku całego postępowania, ale także w jego istotnej części, przy czym chodzi o całkowite faktyczne pozbawienie możliwości obrony. Taki charakter miałyby np. przeprowadzenie rozprawy mimo braku prawidłowego powiadomienia o jej terminie strony postępowania. Powódka w toku całego postępowania brała bardzo aktywny udział, prezentowała szeroko swoje stanowisko w sprawie wielokrotnie je powtarzając, posługując się tą samą argumentacją. Sam fakt niezadowolenia strony z podejmowanych przez Sąd decyzji procesowych oraz rozstrzygnięcia nie stanowi pozbawienia możliwości obrony swych praw. Powódka zaś nie wskazała konkretnie żadnej okoliczności, która mogłaby stanowić podstawę stwierdzenia obrazy prawa w postaci naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c.

Znaczącą część apelacji skarżąca poświęca rzekomej stronnictwo sędziów sądów apelacji (...), współpracy sędziów z pozwaną, działaniom sądów i pozwanej w układzie mafijnym. Zarzuty te są nieprawdziwe, gołosłowne i nie mają żadnego związku ze sprawą.

W treści obszernej apelacji natomiast skarżąca nie odnosi się szerzej do istoty sprawy niniejszej, gdzie pozwem przeciwko pozwanej domaga się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną jej przez pozwaną Spółdzielnię wobec pobierania nienależnych lub zawyżonych opłat za użytkowanie lokalu. Większość pretensji powódki z tytułu nieprawidłowych działań pozwanej, które w jej ocenie powinny stanowić podstawy zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia była już przedmiotem rozstrzygnięć sądu. Niniejsze postępowanie nie może stanowić drogi do podważenia już prawomocnie zapadłych orzeczeń. Trafnie wskazał Sąd I instancji, iż podstawą przyznania zadośćuczynienia jest niezgodne z prawem działanie przedmiotu, który wyrządził krzywdę, przy czym to na pokrzywdzonym ciąży obowiązek wykazania powyższego. Skarżąca tej okoliczności w toku postępowania nie wykazała. Powódka również upatruje przyczyn doznanych krzywd w licznych postępowaniach sądowych, których jest inicjatorką. Jednakże roszczenie z tego tytułu nie mogą być kierowane w stosunku do pozwanej.

Mając powyższe na uwadze apelacja powódki jako bezzasadna na mocy art. 385 k.p.c. podlega oddaleniu.